

1. Člen 15 Osme Direktive Sveta (84/253/EGS) z dne 10. aprila 1984, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe o dovoljenjih za osebe pooblaščenice za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin, vsem državam članicam dopušča, da izdajo dovoljenja osebam, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena, t.j. tistim, ki so v zadevni državi članici kvalificirane za izvajanje obveznih revizij dokumentov iz člena 1(1), in so dejansko izvajale takšne dejavnosti do datuma, določenega v členu 15, ne da bi morale predhodno opraviti izpit iz strokovne usposobljenosti.

Vendar omenjeni člen 15 nasprotuje temu, da država članica možnost, ki jo ta predvideva, uporablja po preteku roka enega leta, ki začne teči od dneva začetka uporabe nacionalnih predpisov, s katerimi je prenesena direktiva, ta dan pa v nobenem primeru ne more biti kasnejši od 1. januarja 1990.

2. Člen 11 Osme Direktive Sveta 84/253 državi članici gostiteljici dovoljuje, da za izvajanje dejavnosti obveznega revidiranja računovodskih listin izda dovoljenja strokovnim osebam, ki so že dobile dovoljenje v drugi državi članici, ne da bi morale opravljati izpit iz strokovne usposobljenosti, če pristojni organi države članice gostiteljice njihovo kvalifikacijo štejejo za enakovredno tisti, ki jo, skladno s to direktivo, zahteva nacionalna zakonodaja njihove države.

(¹) UL C 289, 13.10.2001.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 5. oktobra 2004

v združenih zadevah C-397/01 do C-403/01 (predlogi za sprejem predhodnih odločb *Arbeitsgericht Lörrach*): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti *Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV* (¹)

(Socialna politika — Zaščita varnosti in zdravja delavcev — Direktiva 93/104/ES — Področje uporabe — Reševalci, ki spremljajo reševalna vozila v okviru službe, ki jo organizira *Deutsches Rotes Kreuz* — Obseg pojma „cestni promet“ —

Maksimalni tedenski delovni čas — Načelo — Neposredni učinek — Odstopanja — Pogoji

(2004/C 300/03)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V združenih zadevah C-397/01 do C-403/01, katerih predmet so predlogi za sprejem predhodne odločbe *Arbeitsgericht Lörrach* (Nemčija), na podlagi člena 234 ES naslovljeni na Sodišče v postopkih v glavni stvari, ki potekajo med Bernhardom Pfeifferjem (C-397/01), Wilhelmom Roithom (C-398/01), Albertom Süßom (C-399/01), Michaelom Winterjem (C-400/01), Klausom Nestvoglom (C-401/01), Roswitho Zeller (C-402/01), Matthiasom Döbelejem (C-403/01) in *Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV*, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechet in J.N. Cunha Rodrigues, predsedniki senatov, R. Schintgen (poročevalec), sodnik, F. Macken in N. Colneric, sodnici, S. von Bahr in K. Lenaerts, sodnika, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 5. oktobra 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. (a) Člen 2 Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu in člen 1(3) Direktive Sveta 93/104/ES z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da se uporabljata za dejavnost reševalne službe, kot je v postopku v glavni stvari, spadata v področje uporabe te direktive.
- (b) Pojem „cestni promet“ v smislu člena 1(3) Direktive 93/104 je treba razlagati tako, da se ne nanaša na reševalne službe, čeprav gre pri tej vsaj delno za uporabo prevoznega sredstva in za prevoz pacienta med prevozom v bolnišnico.
2. Člen 18 (1)(b)(alinea 1) Direktive 93/104 je treba razlagati tako, da je izrecno in svobodno soglasje, ki ga je treba pridobiti od vsakega delavca posebej za prekoračitev maksimalnega tedenskega delovnega časa 48 ur, določenega v členu 6 te direktive, pravnoveljna. Glede tega ne zadostuje, da se pogodba o zaposlitvi delavca sklicuje na kolektivno pogodbo, ki takšno prekoračenje dopušča.
3. Člen 6(točka 2) Direktive 93/104 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te v glavni stvari, nasprotuje ureditvi države članice, ki glede dežurstva („*Arbeitsbereitschaft*“) reševalce organizacije, kot je *Deutsches Rotes Kreuz*, v primeru kolektivne pogodbe ali za sporazume na ravni podjetja, ki temeljijo na tej pogodbi, dovoljuje prekoračenje maksimalnega tedenskega delovnega časa 48 ur iz te določbe;

— omenjena določba izpolnjuje vse pogoje, ki so potrebni za zagotovitev neposrednega učinka;

— pri odločanju v sporih med posamezniki mora nacionalno sodišče v primeru, ko odloča na podlagi nacionalnih pravil, sprejetih zaradi prenosa obveznosti iz direktive, upoštevati celoto pravil nacionalnega prava in jih razlagati, kolikor je to mogoče, v luči besedila in namena te direktive, tako da bo njegova odločitev v skladu s ciljem, ki ga zasleduje direktiva. V zadevi v glavni stvari mora predložitveno sodišče storiti vse, kar je v njegovi pristojnosti, da prepreči prekoračitev maksimalnega tedenskega delovnega časa 48 ur, določenega v členu 6 (točka 2) Direktive 93/104.

(¹) UL C 3, 5.1.2002.

SODBA SODIŠČA

(občna seja)

z dne 5. oktobra 2004

v zadevi C-475/01: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev člena 90(1) ES — Trošarine za alkohol in alkoholne pijače — Uporaba nižje stopnje dajatve za ouzo kot za druge alkoholne pijače — Skladnost te stopnje z Direktivo, ki je ni nihče izpodbijal v roku, določenem v členu 230 ES)

(2004/C 300/04)

(Jezik postopka: grščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-475/01, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in M. Condou Durande), ob intervenciji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske (zastopnik: K. Manji), proti Helenski republiki (zastopnika: A. Samoni-Rantou in P. Mylonopoulos), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, je Sodišče (občna seja), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet in J. N. Cunha Rodrigues, predsedniki senatov, sodniki, R. Schintgen, sodnik, F. Macken in N. Colneric, sodnici, in S. von Bahr (poročevalec), sodnik, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica, dne 5. oktobra 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Tožba se zavrne.

2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov postopka.

3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi lastne stroške.

(¹) UL C 68, 16.3.2002.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 14. oktobra 2004

v zadevi C-36/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Svobodno opravljanje storitev — Prost pretok blaga — Omejitve — Javni red — Človeško dostojanstvo — Varstvo temeljnih vrednot, zagotovljenih z nacionalno ustavo — „Zaigrano ubijanje“)

(2004/C 300/05)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-36/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče s sklepom Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) z dne 24. oktobra 2001, ki je na Sodišče prispel 12. februarja 2002, v postopku v glavni stvari, ki poteka med Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH in Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas (poročevalec), R. Silva de Lapuerta, sodnica, K. Lenaerts in S. von Bahr, sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 14. oktobra 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

Pravo Skupnosti ne nasprotuje nacionalnemu ukrepu, izdanemu zaradi varstva javnega reda, ki prepoveduje gospodarsko dejavnost komercialnega prirejanja iger s simuliranim ubijanjem ljudi, zato ker ta dejavnost krši človeško dostojanstvo.

(¹) UL C 109, 4.5.2002.